

Pügmalión

[illegible]

1

Lépj ki a kőből! Fogynak napjaim;
Már nem tudok nagyon sokáig várni.
Légy a gyönyör, de légy akár a kín, –
Légy, Galateia, bárki és akármi!

Hány csigamászta hajnal nyers szaga,
Hány bódító, már fonnyadt, nyári rózsa,
Hány vad szüret cefréje, mustja a
Parfűmöd, s hány tél zúzmarája, hója.

És mindegy már, hogy én faragtalak,
Vagy engem formázott fehér kezed;
Te kőből, én agyagból – hús leszek

S leszel. Csak kölcsön kaptuk e világot,
Nem lényeges hát: én álmodtalak,
Vagy egykor engem álmodott meg álmod,

2

Hogy befogadj, s én öledbe hatolva,
Megértsem végre, hogy a végtelen
Hogy férhet el ily forró, szűk helyen,
S hogy csak a *van* a létünk, nem a *volna*,

S bár a valódi megdőlhet, - soha
Szép kebleid iker-Olümposza...

Lehet, hogy igaza van Sz. L. S-nak, de az is, hogy nem, mivel más Baka-versekben is előfordul, hogy ugyanaz a szó kétféle helyesírással jelenik meg. Ld. [Háry János](#)

[csőszdala](#): az első versszakban a „napból” szó kisbetűs írása nyilvánvalóan tollhiba.

Baka Tünde]

(Baka István [Tájkép fohással](#) című kötetéből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)